

som — skønt det ikke udtrykkelig blev udtalt — rettet mod Bestemmelserne i Lovforslagets § 3, hvor det gøres strafbart at være paa dansk Søterritorium med Bundslæbevaad inden Borden, hvorfor der sættes en Bøde af indtil 2000 Kr. til Statskassen for dette Forhold, medens der dog nævnes enkelte Undtagelsestilfælde, i hvilke det ikke er strafbart. Denne Bestemmelse kommer fra den islandske Lovgivning, hvor den har staaet sin praktiske Prøve. Man kunde synes, at det var en temmelig streng Bestemmelse, man kunde mene, at det at komme ind paa dansk Søterritorium med Bundslæbevaad inden Borden er en saa lille Forseelse, at det maa forundre, at man sætter Bøder indtil 2000 Kr. derfor, men det er netop sat for at kunne ramme Folk, som i Virkeligheden ere inde paa dansk Søterritorium med deres Bundslæbevaad for at drive Fiskeri der, men som man blot ikke kan overbevise derom, idet Vagtskibet, naar det kommer til Fiskeren, finder alt i den skønneste Orden, idet han saa har alle sine Redskaber inden Borden. Det er jo i øvrigt rene Smaating; hvad der kan have af Handelsfordel med disse Fiskerskibe. Naar man oppe ved Island, hvor Handelsforbindelsen har en ganske anden Betydning end her ved Færøerne, har indført denne Bestemmelse efter det islandske Altings Ønske, og den har vist sig tjenlig der, maa den ogsaa være fuld tjenlig ved Færøerne. Desuden er det jo ikke udelukket, at Trawlfiskere i Undtagelsestilfælde, eller naar Handelen har nogen Interesse, kunne faa Tilladelse til at gaa ind og forsyne sig med de fornødne Levnedsmidler og deslige. I Virkeligheden er det jo den eneste Handel, der drives. Ogsaa paa dette Punkt maa jeg derfor meget fraraade at gøre Forandring.

Naar saa den ærede Taler bemærkede, at det vilde være ønskeligt, om man tog under Overvejelse at indføre tilsvarende Bestemmelser for Søterritoriet henede, maa jeg sige, at jeg ikke har noget at indvende derimod, men naar det ærede Medlem udtalte, at man skulde formulere dette Lovforslag saaledes, at det kom til at gælde ikke blot for Færøerne, men for det samlede Land, altsaa Færøerne inklusive, maa jeg udtale mig bestemt derimod. Det, vi trænge til, er straks eller hurtigt at faa en Lov for Færøerne. Muligvis kunde lignende Bestemmelser tiltrænges henede, men det bør gøres til Genstand for en særlig Lovbehandling, saa meget mere som det ikke sorterer under Justitsministeren, men under Landbrugsministeriet. I For-

bindelse hermed vil jeg udtale, at selvfølgelig maa Behandlingen af dette Lovforslag have den fornødne Tid, men jeg vil rigtignok meget ønske, at det maa blive fremmet i et eventuelt Udvalg og derefter her i Rigsdagen saa betids, at det kan blive sendt op til Færøerne som Lov med et tidligt Skib i Foraaret, saa at denne Straffelov kan bruges som Værn, naar de fremmede Fiskere tidligt paa Foraaret komme derop. Man kan være temmelig vis paa, at de ville komme ret tidlig næste Aar, og jeg vil altsaa meget anbefale hurtig Behandling.

Den ærede næstsidste Taler (Trolle) gjorde endelig en Bemærkning om, hvorledes Søterritoriet beregnedes og burde beregnes i Bugterne, og han mente, at man oppe ved Faksebugten maatte kunne faa den Regel bragt til Anvendelse, som man har andre Steder, at selv om der inden for Bugtens Ydre er Punkter, der ikke ligge saa nær som 3 Kvartmil fra Kysten, skulde de dog henregnes til Søterritoriet. Jeg skal derom oplyse, at det er et Punkt, som det islandske Ministerium har haft stærkt Øje for; og det er et Standpunkt, som er blevet hævedet med stor Styrke af Ministeriet, særlig over for England, at andre Steder regner man til Søterritoriet, hvad der ligger inden for en vis større Afstand inden for Bugtens Omraade, og det vil ogsaa blive fastholdt. Et er jo imidlertid, hvad man gør Paastand paa, et andet er, hvad man kan faa sat igennem. I Haagertraktaten har man Bestemmelser i saa Henseende, men det er jo ikke almen gyldige Regler, det er nærmest kun Bestemmelser for Nordsøen.

N. Andersen: Jeg vil gerne, inden Forhandlingen gaa til Ende, have Lejlighed til at yde min Tilslutning til det lille Lovforslag, som her foreligger. Jeg slutter mig ikke alene til den Tanke, som Lovforslaget har givet Udtryk, højere Bødestemmelser for Overgreb fra fremmede Damptrawleres Side omkring Færøerne, men tillige paa Forhaand til det aldeles nødvendige Supplement, som denne Sag maa have i Form af et tidssvarende og hensigtsmæssigt Kontroll fartøj. Jeg anser det nemlig for givet, at vi ikke kunne forsvare at lade Færingernes Fiskeri omkring deres Øer blive behandlet paa den Maade, som der er al Udsigt til, at det vil blive behandlet, hvis der ikke træffes alvorlige Foranstaltninger derimod. Jeg har liggende for mig Meddelelser, dels fra en fremragende paa Fiskeriets Omraade kyndig Mand paa Færøerne, dels fra en højerestaaende Sø-